

Taikurin taivas

Viiltoja ja piirtoja - Osa 1

Matka alkaa

Harri Koivisto

Copyright © 2015

Omakustanne: Taikurin taivas / Harri Koivisto

Kirjan tekstit, kuvat ja suunnittelu: Harri Koivisto

Teoksen sähköinen jakelu ja kaikenlainen tulostaminen omaan ja muuhunkin käyttöön

on ehdottomasti sallittua.

Ja vieläpä oikein toivon sanojen leviämistä.

Lisäksi toivon, kun luet kirjaa, kertoisit siitä minulle sähköpostiin taikurin.taivas@gmail.com.

Ja jos tekstejä jossain lainaat, mainitse nimeni ja vaikka tämän kirjan nimi ja viel' kotisivuni osoite www.piiras.com.

Näin kiinnostuneet voivat löytää lisää luettavaa.

Mikäli haluat käyttää tarinoita kaupallisiin tarkoituksiin, ole minuun yhteydessä tuon saman sähköpostin kautta.

Harri kiittää

Lukijalle

Tämä kirja, ja koko suunnitteilla oleva kirjasarja, on noin yhden vuoden mittainen matka edellisen Taikurin synty -kirjani jälkeisistä tapahtumista. Taikurin synty -kirja löytyy alla olevasta linkistä.

Runoilijan tie on erikoinen, sen olen tullut huomaamaan, ja erikoisella tavalla oppimaan oman tieni kautta.

Matka on tuonut eteeni monenlaisia tilanteita ja kysymyksiä, joihin olen etsinyt vastauksia. Monenlaista olen löytänyt, ja niistä kerron koko kirjasarjan ajan. Ja, uskonpa vielä, että ei tämä runoilijan tie tähän kirjasarjaan pääty. Taidan olla alussa vasta.

Ehkäpä kirjasarjan kokonaisuutta ei vielä tiedä kukaan, kun uusia asioita tulee eteen ja avautuu kaiken aikaa jo valmiina olevan materiaalin kirjoiksi tekemisen aikana.

Tarkoitukseni on lukea osa runoista myös **äänirunoiksi**. Niitä luen pikku hiljaa, ja myös ne löytyvät alla olevasta kotisivuni linkistä.

Tervetuloa mukaan runoilijan matkalle.

Toijalassa 01.08.2015

Harri Koivisto

Kirjojen ja äänirunojen linkki:

<http://www.piiras.com/e-kirjat>

Sisälllys

Viiltoja ja piirtoja - Osa 1

Matka alkaa

1	Ja sitten matkaan	5
	Elämän tarkoitus	6
	Elämä on taiteilua	7
	Anna vapaus!	9
2	Elämän runoilija	12
	Runoilijan elämä	11
	Sinä vastasit, sittenkin	12
	Innoittaja	17
	Sanojen tähden kaikki	19
	Kullakin omansa kohtalon	20
3	Muutoksien edessä	21
	Joko nyt!	22
	Sammuneet tunteet	24
	Elämän taitekohta	26
	Minä autan vähän	28
4	Erakko	30
	Erakko	31
	Erakko on unelma	32
	Erakko on tavoite	33
	Erakon vapaus	34
5	Ihminen on monimutkainen	35
	Ihmisen viisaus	36
	Ihminen on monimutkainen	39
	Syvä kaipaus	41
	Mielien taistelut	42
	Ihmisen aivot	45

Tulossa (alustava suunnitelma)

- Piirtoja ja viiltoja - Osa 2 / Ihmisen taistelu
- Piirtoja ja viiltoja - Osa 3 / Sairastamisen salaisuuksia
- Piirtoja ja viiltoja - Osa 4 / Lääkkeistä ja hoidoista
- Piirtoja ja viiltoja - Osa 5 / Runoilijan kuolema
- Piirtoja ja viiltoja - Osa 6 / Kohti uutta

1 Ja sitten matkaan

Elämän tarkoitus

Elämän tarkoitus
on
toteuttaa elämän tarkoitus

Ihmisen syvin unelma
on
toteuttaa se
mi vie ihmisen perille.

Perille?

Niin, sille lupaukselle
min itsellesi antanut oot
elosi kohtaloon.

Mutta, se on tie
ja se on matka
jonka aikana toteutuu se unelma.

Ja se unelma
elon tehtävä ja tarkoitus
on suuri salaisuus.

*

16.01.2014

Elämä on taiteilua

Elämä on yhtä taiteilua
ett' pysyisi kunnossa
- loppusuoralla
elämän ja kuoleman rajalla.

Ettei itseänsä pilaisi
väsyttäisi
satuttaisi
myrkyttäisi aineilla, ravinnolla
tai hajottaisi
yksipuolisilla ruuilla
sähköllä
säteilyllä.

Pitäisi tietää, ett' osaisi varoa
tätä maailman kaupallisuutta
keksintöjen
markkinoiden voimaa
kaikenlaista vaarallista roinaa
joit' ei uskalla tutkia kukaan
- maailman menoon on vain mentävä mukaan.

Ja sit' ihmetellään, kun on sairautta
ja pahaä oloa
kun huono ruoka
on vailla parantavaa ravintoa.

Ja ympäristö
ihmisen rakentama
- kun ei ole kaikkea tietoa
voi olla vaarallinen herkälle solulle
- altistaa vaurioille.

On tää aika taiteilua
kun täällä elon matkalla jo kaukana
on yritettävä viel' paikata
vauhdikkaan vaiheen vammoja.

Siinä voi kyllä onnistua
jos on taitoa
ja tietoa aitoa.

Vaikkakin,
eihän mikään täällä ole ikuista
mutta elämä
saisi olla kaunista loppuunsa saakka
ei mikään raskas taakka
toisten vastuulla.

-

Niin, tämän runon voi ehkä ymmärtää vasta vanhana
ja jokaisen sanan, lauseen takana
avautuu kuin salattu maailma
tarpeineen
vaaroinen
tietoineen, taitoineen
ja arvoineen aitoineen.

Hmmm... pitäisikö lähteä tälle matkalle
tutkia ja paljastaa
ihmistä vaaroista varoittaa
ja samalla rikastua itsekkin tiedossa ja taidossa
- elämässä aidossa.

*

05.06.2014

Anna vapaus!

Anna sanojen mennä
omalla tavallaan vilistellä

kulkea tuulissa arvaamattomissa
ei ihmiskätten ohjauksessa.

- Saahan niistä sitten rakennella teoksia.

Vaan, nyt
kun työ on päättynyt
päästä irti kuin laitumille
kesäisille raikkaille

olla se laitumen kauneus
ja uuden elon voima
joka vapaasti saa tarttua
kulkijaan
lukijaan
kuka hän lie.

- Anna sanoille vapauden tie!

-

Sanat vapaana syntyneet
ei niitä vangita saa

vaan, vapaus... sillä ne ratsastaa
ylitse maitten ja merien
tavoittaa kuoret sydänten
ja murtavat jäät
mi elämää läikyttää.

Vapaat sanat
vapaasti tarttuvat
kaivavat esiin unelmat
ja piilevät voimat
kuulijat viel' paremmin voivat.

- Ja sanat soivat.

*

Tuon runon jälkeen päädyin runojeni julkaisuun
omakustanteisina e-kirjoina.

2 Elämän runoilija

01.08.2015

Runoilijan elämä

Ei ole runoilijan elämä kronologinen
... vaik' on se sitäkin
kun eteen tulee sanoja, milloin mitäkin.

Kun kaukana teitten päässä
vast' avautuu ymmärrystä
joka selittää voi kaiken sen
min ennemmin kulkien elelen.

Ei selitystä ennen
vaan, jälkeen vasta
ett' ois elo aitoa ja arvokasta

ja sitten vasta avautuu se syy
miks' elämä tällä tavalla esille piirtyy.

Runoilija elää kuin ajattomassa
vaik' on hän myös ajassa

kuin kahdessa eri maailmassa
joss' toisessa on aika
ja toisessa ei aikaa lain.

- Minä tällaisen osan ajattomasta sain.

Ja elämästä
elämällä
vastaukset hain.

*

12.07.2015

Sinä vastasit, sittenkin

Oi, Elämä!
varastatko minulta mun elämän
kun hetkin tunnen
kehoni vähenevän;
oireiden
kaikenlaisten mua vaivaavan
arjen iloista kadottavan.

Minä kyselen
hetkin kuin sisälläni huudan
rukoilen
pyydän: -Oi, armahda!

Vaan, Elo
sinäkö ankara.
Mikä on tahtosi sun
kun näin sallit vähenevän mun.

Viel' menisin minä
ois niin paljon touhua
tahtoa
liikunnan riemua
vaik' naiskauneuden halua
vaan, Sinä!
aivan kuin et sallisi mun enää
elää ihanaa elämää.

Mikä on tahtosi sun?
Miks' tahdot kärsivän mun? minä kyselen
ratkaisuja, viisautta etsien.

En löydä!

En ymmärrä, vaik' vastauksia saankin
ja sanojen paljous vihkoni täyttää
- ne monesti niin viisaudelta näyttää.

Vaan, silti...
elämän kuin solmut
kivut
huolet
sydämen sykkeet
mua rajoittaa
- maahan painaa paikallensa
kuin aloillensa.

-Minä tahdon! minä huudan.

-Minä tahdon vielä
mennä ja elää.
Ei kuihtuminen
katoaminen
ole elämää.

Ei vielä!
Eikä ollenkaan!
jos itse valita saan.
Vähentäminen on raastavaa.

... Olet hiljaa ...

-Mikset vastaa, sinä Elämä?
Miks' vaikenet!
Miks' haluat mun
vain kuin kiemurtelevan edessäsi sun.

-*Et kysy*, minä kuin kuulen vain.

Noinko lyhyen vastauksen sain?

-Kysynhän minä!
Katso vaikka, tuossa edellä.
Miksi miksi miksi!?

-*Katso taaksesi*, minä kuulen vain.

-Ei kun eteen! minä katsoa tahdon.
Eteen, ja elämään
viel elämättömään.
Sinne minä katsoa tahdon.
Olla, ja viel' nauttia
elon mahdollisuuksia ja kauneutta.
Touhuta ja rakentaa
viel' jotain uutta tulevaa.

-*Vaan, katso taaksesi*, sinä sanot vain kuin uudelleen.
Kyllä minä kuulen
sinun kysymyksiä huudelleen.

Vaan, katso, etkö nää... elämää
ja sanojen virtaa... Etkö näe?

Ilostako ne kumpuavat
onnesi hetkistä
hauskoista?

*Niistäkö ne... elämän sanat
kantavaiset
auttavaiset.
Niistäkö ne?*

*Kait jokainen nyt iloita osaa
mennä ja touhuta
ajallisista nauttia.*

*Vaan, moniako sanoja
kantavia
voimaa antavia
syntynyt on iloista
karkeloista.*

*Eikö ennemmin suruista
ja elon taisteloista
kun onnea on puhkaistu
matkan tekoa katkaistu.
Otettu onnea pois
ett' elon syvemmät tunnot esillä ois.*

*Ja niissä hetkissä;
taitekohdissa
kivuissa, säryissä
ikävissä
luopumisen hetkissä*

*niissä...
on sanojen virrat vuolaat
kun kyynelissä avuttomana kuolaat
ja voimaa hetkeesi anot ja pyydät
kun huutoja ympärillesi syydät
jonnekin...
jonnekin...
jotakin suurempaa etsien
hetkin tavoittaen.*

*Onko ollut noita
kun koet, elät, onnesi karkeloita
etkä ees pysähtyä ehdi
kun edessäsi vain hohtaen kutsuvi
uus kirkas tähti.*

*Mutta, kun se lähti
- se elosi kirkas tähti
kun tulikin pimeys, synkkä yö
kun se muutos
riisuminen
sinua lyö*

*niin, silloin...
katso taaksesi... niin silloin
on se sanojen virta.*

*Silloin sinä tavoitat jotain sellaista
jot' et muuten tavoittaa voisi.*

*Ei muuten, ne elämän viillot
niin kirkkaana soisi.*

*Ja niitä viiltoja... katsohan
niitä viiltoja on oltava
sillä, ilman niitä ei ole sanoja
ihmistä auttavia
kantavia.*

*Sillä, eihän iloissa ketään kantaa tarvitse
liitävät siellä kuin itsestään.*

*Vaan, suruissa
elon käännekohdissa
muutoksissa
yön pimeissä hetkissä
raskaissa retkissä...
niissä ne sanat
kuulijansa löytävät.*

*Ja silloin...
ne kantavat
voimaa antavat
ja raottavat elämän tietä
- elon syitä ja tarkoituksia
joist' ei ihminen vielä tiedä.*

*Sitä varten...
sinne...
elon syville
vastauksiksi huudoille
uusille lupauksille*

*sinne...
jos kerran tahdot
"kirjoittaa auki elämän
ja elämän tehtävän"
kuten hautakivesi tekstin kerran piirtelit.*

... Miten sinä ne tekstit kuvittelit?

Niin, mitä sinä kysyitkään...?

- ... En muista, enää.
Ehkä ... taisin kysyä, että, miksi?

*-Niin... ja oisko syntynyt tätäkään tarinaa
jos vain oisit syntynyt onnen kulkuriksi.*

-Mutta... anna silti
illan tanssi.

*-No, saathan sinä tanssisi
ja saathan sinä kaiken muunkin
ja sanoilla täytän suunkin
... ja ilosi saat
ja samalla myös voimaa jaat
kun onnea tuntea saat.*

*

31.07.2015

Innoittaja

Sanoihiin
elämän tilanteisiin
tunteiden tyrskyihin
elon myrskyihin...
kukas sinne toisen ihmisen

no, tietenkkin ihminen, läheinen
ei kaukainen, vähäpätöinen
vaan, sielullesi suloinen
elollesi oivallinen.

Eikä väliä sen
mies
vaiko nainen
vaan, hän
ken on elollesi vaikuttavainen.

Puhutaan muusasta runoilijalle
taiteilijalle
kuin onneen, iloon auttavalle

vaan, innoittaja on enemmän
ei vain tuo
mi kuin onnen maljasta yhdessä juo.

Innoittaja on enemmän;
voi olla luonto
eläin
elämäntilanne
sairaus
tapaturma

luonnonoikku
sota
oman elämän katastrofi
tappelus
perheen hajotus

pahat sanat
katseet
väärät teot
väkivalta

väärinkäytös
unohdus
hylkäys ja yksin jättö
toisen luota lähtö.

Innoittajia kaikki tavallansa
ja muusa, tuo rakas rinnalla
voi olla paikalla noissa monissa

ei ainoastaan rakkauden tunteessa
vaan, monissa mielen liikkeissä
sen syvissä uumenissa
johdattamassa outoihin, uusiin
mielen muutoksiin
ja suruihin syviin
ikäviin.

Siin' on tehtävä muusan
ja muusa, innoittaja
voi olla kuin mikä tahansa
mi vaikuttamassa
runoilijan
taiteilijan
maailmankuvaan
suruun syvään
tai uuteen unelmaan
- koko elämän ihmeelliseen kudelmaan.

Sellainen on muusa
ei ainoastaan rakastaja
vaan, innoittaja
jonka tulos voi olla jotain ihan muuta.

Oi, runoilija
anna muusallesi
innoittajallesi
ain' iloisesti suuta

sillä, ilman sitä
niin...
sinä pian huokaat tyhjän arkin äärellä: - Oi, mitä?

*

10.07.2015

Sanojen tähden kaikki

Soppaa keittäessä
kirjan ensi osan keruun jälkeen
tuli mieleeni ajatus: Entäs, jos sittenkin...

... jos sittenkin oisi niin
ett' "sanat" on syy
miks' tuolla tavoin kuljettiin.

Ettei syy ollutkaan todellinen
vaan, vain "sanojen tähden" tarpeellinen.

Sillä, syy toki totta olla voi
mutt' runoilijan tehtävä oli olla vain se
joka sanat esiin toi.

Ja jotta
... se mahdollista
ett' olis se totta
pitää järjestää runoilijalle tilanne, jotta
sanat syntyä voi.

Ja viel' kivutkin
ett' tilanne kuin todellisin
sillä, tosihan se on
sen tuntea kukin kohdallaan voi
ett' toinen ihminen
vaivat esiin toi.

Ja kun kirjoitettu on ilmoille sanat raastavat
vaivat runoilijan vapauttavat
ja polku on käyty
tunteet eletty ja nähty
ja hän kuin palata takaisin voi

- sanojen tähden
elämä tämän kaiken eteensä toi.

Toivonko tuo ymmärrys
taas eteen toi.

*

05.08.2015

Kullakin omansa kohtalon

Moninaisia sinä kuvittelet
- mielesi vilkas -
yhdestä sanasta
asiasta
uudesta suunnasta
ja kuvittelet pian: -Ett' tuonne!
Tuollako se lie
se mun kutsuni tie?

Vaan, ei!

Vaik' joku viisaus sinua jo uusiin vei
ei se tarkoita sitä
ett' sun itsesi tulisi etsiä sitä, ties mitä.

Vaan, tehtäväsi oli vain esille saattaa
ilmi tuoda se ajatus
kuin kaukainen ilmoitus
ja sitten palata taas tiellesi sun
kuin edeltä kirjoitetun.

Joten, tarkkana tulee aina olla
- itsesikin -
vaik' viisautesi lisääntyisikin
sillä, ei jokainen sana, ymmärrys uus
ole sun omasi tulevaisuus.

Vaan, jollekin, jossakin
se sana viel' tärkeä on
ohjaaja kuin tiellänsä kohtalon.

Etkä sinä itse sitä tietää ees voi
kenelle sanasi kirjoitettu
viisauden, ohjauksen toi.

Kas, yks' sana vain kohdallansa
yksi lause, ajatus
voi olla toiselle, viel' tuntemattomalle pelastus
tiellänsä
tehtävällensä
osallansa min itselleen saanut on
sopinut on: -Tämä on mun osani
tämä on mun tieni, tahtoni salainen
lupaamani kohtalon.

Mutta, sanat
sinun itsesi osana on
matkasi kohtalon.

3 Muutoksien edessä

Kun Taikurin synty -kirjan julkaisuhetkellä huokasin, että nyt saan sitten hetkisen levähtää... tulikin jo seuraavana aamuna kirje; kutsu TAYS:in Sydänsairaalaan lisätutkimuksiin.

Ja kun samana päivänä kaupasta kotia palasin sanat hississä tihkua alkoivat, ja kiiruusti... kiiruusti kynä käteen ja kirjaamaan.

09.06.2014

Joko nyt!

-Mitä helvettiä! minä jo huokaan.

Näinkö pian se uusi kutsu
kutsu kirjan tekoon ja tunneliin
veden alusiin ja uumeniin
jonnekin outoihin tuuliin
joist' en mitään tiedä.

- Vielä.

Tuli kutsu runoilijan moottorin huoltoon
enkä nyt puhu autosta
vaan, Taikurin lihasta
sen elämää pumppaavasta voimasta

- sydämestä.

Sitä jo syynätty monet vuodet - ei muutoksia
ja hyvin on mennyt.

Vaan, kun vaihtuivat syynääjät tääll' Taikurin taivaassa
jo uusia suunnitelmia tehdä alkoivat;
remonttia, peijakkaat aikovat. Vaativat.

- Mulle!

Vaan, katsotaan
ja kuunnellaan
taivaalle huudellaan ja huokaillaan...
josko oikeasti ois sen aika.

- Mottirempän. Höh!

Ei kait nyt vielä!
Enkä siitä mitään tiedä.

-Miten on, oi viisaat rinnalla kulkijat
sanoja syliini sulkijat: - Ei kait nyt vielä?

Vanhatkin kivut viel' pakaroissa piukkaavat
vaikka toipumassa jo.

Ja huomenna on "Taikurin synty" -kirjan julkaisu.

*-Ei vielä, he vastaavat. Ei vielä.
Mutta on hyvä kuulla
ja ajatukseen tottua.*

*Kas, paikkansa on kulumallakin.
Ei kestä ihminen pitkää matkaa.*

*Kuluu se, ja vaivat rasittaa
vaik' kuinka koittais hän oikein oleskella
elonsa tietä kuljeskella.*

*Kuluu se, vaik' uusiutuukin hän joka hetki
mut' viel' on pitkä retki
ja lakinsa kaikella
uudistumisella ja ajalla
ihmisen elolla.*

*Ja, ei siis kestä se
ellei sitä hieman "virittelle"
ett' jaksais se käydä määränsä päähän
toteuttaa tehtävänsä kuin jäärän.*

*Vaan, ei hätää.
Kestäähän se, nyt ja vasta
vaik' elo oiskin raskasta.*

*Ja, onhan tässä
auttajia
kantajia
voimaa eloon antajia
ett' toteutua voisi se
mi vie runoilijaa perille.*

*Niin, perille sinne
mi on kaiken tään elon tavoite.*

Ja sinne vain levollisin mielin.

*Lepää käsi käden päällä
nyt täällä, ja jälkeen sen
mi on osa näkymättömien
- suloisten tulevien unelmien.*

22.07.2014

Sammuneet tunteet

Sanat sammuneet tunteitten myötä.

Tunteet kuin työtä
joita ei oo
vaik' kaipaus onkin kainaloon.

Kaipaus on tunteiden perään
sillä, tunteista ihminen herää;

tunteista herää
tunteitta kuolee.

Tunteissa elon nautintoa
tunteitta vain kuin tyhjää nuolee.

Siks' tärkeät on tunteet
vaikkei tunteista kirjoittaisikaan
vaik' kuvaisi elämää muuta
tunteet antavat sanoille suloisuutta.

Rakkaus
ihastus
vapaus
tunteiden syvä salaisuus;
tunteiden hellien
elossa kantavien
voimaa antavien ja terveyttä
vaivojen vapautusta
ja kiihdytystä kaiken elon
ja elon teon.

Jotta saisit nyt sanoillesi hellyyden
- vaikket hellyydestä puhuisikaan
sinä tarvitset uudet tunteet
ja vapauden uuden
- elon suloisuuden.

Ja niiden läpi
katsot maailmaa uusin silmin
uusin mielin
kuvaat kuin uusin kielin kaikkea, mi edessäsi on.

Toteutat kohtalon, mi piirrettynä eteesi
osan, mi suunnaton sanojen maa
ja taivas kaikkineen
näkyvine
ja unelmineen.

Siis, anna sijaa rakkaudelle!
ja poista painot pois.
Miten elämä kevyttä muuten olla vois
ja vapaata
sitä oikeata vapaata
joss' ei ole vaatimusta, ei taakkaa.

Uusi elämä voimaa antaa
ja terveyttä sen
mit' juuri nyt tarvitsen.

*

22.07.2014

Elämän taitekohta

Jo vastaan sulle
ennen kuin kysytkään
mun elämää:

Kas, sanotaan, ett' vanhan loppu on uuden alku
vaan, on se myös toisin päin:
uuden alku
on aina myös jonkun vanhan loppu.

Joku tie päättynyt
tai tapa elää.
Uudella tiellä uudet kellot helääh.

Jos vanhassa vaik' surun kellot sois
sen harmaus
on uuden alta kerralla pyyhkäisty pois.

Katkon kohdalla ain' monet kellot;
ilon kirkkaat
ja surun sameat
mut' molemmat ovat
elon hetket komeat.

On osattava alkaa uus
on osattava lähteä pois
on osattava edetä elämä
ett' tulevaisuus viel' kauniimpi ois.

-

Älä pelästy ystäväin
mun eloni hetkeä
- tätä rakennettu on rakentamalla
kehoa kurittamalla
paikkoja muuttamalla.

Perustettu kuin uutta
valmistettu tulevaisuutta.

Ja jos nyt
juuri tässä
on vaihe
se hetki mun elämässä
ett' kaikki se kauan rakennettu
on nyt vihdoin valmiiksi saatu
kuin sisätöitä vaille valmista
- on täss' rakennettu kuin uutta kotia.

Puitteet on
vaan henki viel' puuttuu;

sen sisäisen kaikki kauneus
sen ilman raikkaus
ja elon vapaus.

Päättyy matkan rasitus
ja alkaa lepo kodin sisäisen
ja työ tulevien
mit' varten kaikki tää rakentamisen ja muutoksen vaiva.

Oi, ihminen! elon kultaa nyt kaiva!

-

Tartuttava on käsiin suuremman.

Tartuttava on elämään, ohjaamaan.

On ohjattava edemmäs, uuteen
tulevaisuuteen.

Se ei ole tässä
ja tämä mi on nyt
- vaihe on päättynyt.

On ohjattava
tartuttava suuremman
koskettava hetkeen
puututtava päättyneen
ohjattava edelleen.

- Ei jäädä tähän.
Minä autan vähän.

*

08.08.2014

”Minä autan vähän”

Jos minä sanon: -”Minä autan sinua vähän”
se tarkoittaa
että minä puutun sinun tekemisiisi;
sallin, mitä tehdä tulee
estän, mi vahingoksi sinulle on.

Se on apua
estää
ja sallia
ja siitä jo nähdä tulisi
mikä on tahtoni - tahtosi sisäinen.

- Olla onnellinen.

Ja vaik’ sattuisi se
olisi ikävä koetus
se ei kuitenkaan ole se
vaan, ainoastaan este;
älä tee!
älä mee!

Siksi, kuuntele tarkoin kehosi ääntä
sen merkkejä ja ohjausta
- mikään ei ole ilman tarkoitusta.

Sillä kas, ihminen on kokonaisuus;
jos sisäinen kärsii, ulkoinen sitä auttaa voi
jos ulkoinen kärsii
sisäisen apu sille avun toi.

Ja jos ohjaus vahva - jokin suurempi tahto
on aivan turha etsiä ajallisen ulkoista apua
- ei se sitä anna
vaan, vaik’ pahentaa.

- Keho korottaa ääntään kuuluvaa!

Siksi, ole tarkkana
vaik’ oiskin sisäistä taistelua
kuin oikean ja väärän välillä
- kivulla on tehtävä!
vapauttaa
parantaa
muuttaa tien kulkua ja rauhoittaa
sisäistä maailmaa.

Ja ennen kaikkea kuljettaa
kohti sisäistä unelmaa
mi ihmiselle - ulkoiselle
monesti viel' salassa on
vaan, sisäisen tahto
on tahto kohtalon.

Näin kulkee ihminen;
ulkoisen mukaan
ja sisäisen mukaan
mikä kulloinkin aika on.

Vaan, jotta tie kulkisi kuin määrätyn kohtalon
ulkoisen osa on vaieta.

Kas, sisäinen ei ole voimaton
sillä suurempi voima on
ja yhteys ylemmäs
miss' tahto suurempi
ja sitä vastaan
ulkoinen on voimaton.

Näin selittyvät monet vaivat
kuin jarrut ja kiihdytykset
aina sen mukaan
mikä salassa oleva tahto on

- toteuttaa kohtalon

eli, sen hyvän
mi sulle rauhan suo
ja oikeat teot
tulee sun luo.

Ja vaivat poistuu tekojen myötä
... ellei niiden tarkoitus ole
vaik' helpottaa tehtävää työtä.

Siis, sääntöä ei
- ei kannata luoda
ei uskoa tulevan kuvaan
sillä sitä ei oikeasti tiedä kukaan.

On vain se tehtävä
min otit sinä lähteissä mukaan.

4 Erakko

08.07.2014

Erakko

Erakko

mikä ihana olotila

- olla vain oman itsensä herra.

Toteuttaa vain omiansa

eikä kuunnella ketään toista;

kuin pakottaa itsensä huomioimaan muut

puhetta, puhetta toisten suut.

Oman itsensä kanssa rauha;

levottomuus on poissa

tahtojen täyttäminen

huono omatunto, kun en suostu muiden haaveisiin

- saa sukeltaa vain omaan unelmiin.

Tai olla sukeltamatta

... olla vaan

omat ajatukset seuranaan.

Ah' erakon ihanuus!

Vaan, eipä tuo kaikille sovi

ei onnistu monelta.

Kas, pitäisi aina olla joku rinnalla

jonka kanssa eloa touhuta

ja rakentaa jotain tulevaa.

Erakko rakentaa vain omaa unelmaa.

*

04.08.2014

Erakko on unelma

Erakko on unelma
- vapauden unelma.

Sillä ilman vapautta
ei ole sisäistä kasvua.

Ulkoinen erakko on yksinäinen
oman elämänsä herra.

Sisäinen erakko
on ajatuksin kulkija
omien sisäistensä syliinsä sulkija.

Ja jos erakko ulkoinen
on viel' erakko sisäinen
on hän jo onnellinen
sillä, hän on vapaudessaan vapaa.

Ja silloin hän oman tahtonsa mukaan
muita kulkijoita tapaa.

Tai, jos haluaa
hän voi olla myös ketään tapaamatta
ja olla myös muita vaatimatta omaan tahtoonsa.

Hän elää omaa unelmaansa.

*

04.08.2014

Erakko - tavoite

Erakko
kuin tavoite
oman vapauden
suloisen.

Täytymisen kadotus;
toisen odotus
tarpeen täyttö
oman luopumus
- nuo voimia syö.

Toisen vallassa elo on raskas työ.

Siksi, vapaus
on ainoa mahdollisuus
edetä edemmäs elämässä
sisäisessä kasvussa.

Siksi erakkoisuus on tavoite
se on vapaus
kuin suuren taistelun tulos.

Voitto!
ajasta
ja ajan vallasta
myös toisista, odottavista
vaativista
rinnalle haluavista.

Mitä hyötyä heistä
- hetken ehkä
sit' jo aikaa arvokasta syö.

Yhteinen elo
runoilijaa kuin korville lyö
ja masentuu hän
kun näkee tärkeimmän
kuin tyhjiin häviävän.

*

05.08.2014

Erakon vapaus

Opittava
kasvettava
kuin yksin olla
- vain kuunnella
oman sisäisensä ääntä.

Olla vaikutuksista vapaana
lennellä lintuin lailla
tuulen mukana
ja tietäen aina
miss' on suunta ja minne mennä.

Siin' on vapaus;
sovussa itsensä kanssa.

Päättää yksin omista teoista
ja tehdä omia tekoja kysymättä muilta
ymmärtämättömiltä suilta.

Sillä, kuka sanoa vois' sen
minne minä runoilijana lentelen.

Mikä tahto maailman tuulen
mitä sisälläni salassa kuulen.

- Vapauden kutsun kuulen!

*

5 Ihminen on monimutkainen

06.08.2014

Ihmisen viisaus

Olla mukana ja todistaa
uutta maailmaa.

Sanoa ett', ei kaikki mihin uskotaan
ole siltikään totta.
Monenlaista on uskomusta.

Ja enemmistö ei ole oikeassa
- ei ehkä koskaan.

On vain suuntia jonkin hyvän näkyvän
vaan, maailma suurempi on näkymättömän.

Uskomus ihmisten;
selittää syyt ja seuraukset
etsiä kaikelle tarkoitus kuin silmän mukaan
vaikka, näkymättömiä ei ymmärrä kukaan.

Niistäkin vain kuin viivoja vedellään:
-Kas, näin ... se asia on.
-Tuo on syy sun kohtalon.

Tai,
-Jotta kasvais kaikki suuntaansa oikeaan
se tarvitsee monenlaista historiaa.

Suuria kysymyksiä
viittoja, vetoja ihmisten
selittää elon tarkoitusten
tapahtumien, tekojen.

Vaan, ei kulje se niin
ett' ihminen
vaik' kuinka voideltu ois voimalla viisauden
ett' hän selittää voisi kaiken tarkoituksen
tuntisi totuuden ja suunnan sen
min hetkessään selittäen.

Ei mahdollista ole se lain
ett' ihminen voisi sanoa:
-Minä kaiken viisauden itselleni sain.

Sillä, tämän päivän viisaus
on huomisen valhe.

Ja tämän päivän valhe
voi olla suuri kahle
mi sitoo ihmisen suuntaansa
ja aina miss' availee hän suutansa
hän valheensa vanki on.

- Viisaus on tutkimaton.

Mutta,
tämän päivän viisauden mukaan elää ihminen
rakentaa kuvan maailmankaikkeuden
ja uskoo sen
- min huomisen jo jyrää alleen tuhoten.

Sama on kaikessa;
maailman kuvassa
ihmisen osassa
luonnossa.

Ymmärrystä paljon
vaan, tietoa oikeaa ei.
Kas, huomisen viisaus
tämän päivän viisauden muistoihin vei.

Ja kuka sanoa vois
mitä jo huomisen tois.

Millaisen kuvan maailmasta
sen synnystä ja tuhosta.

Ihmisen uhosta olla jotain suurta
vaik' näkyväisen tarkoitus
on olla jotain ihan muuta.

Ja viisaus ihmisen sisäisen
sen rakenteen
terveyden;
mikä hyväksi
mikä pahaksi
mikä rikkoo
mikä rakentaa
mikä todella auttaa
mikä vain tuhoaa

voi! ... pientä on ihmisen viisaus ihmisen rinnalla
sen kuvan, mikä hän oikeasti on.

Ihminen on edelleen tutkimaton

ja osansa, elonsa sen
kaiken todellisen merkityksen.

Ja ohjaa kaikkea
ihmisen halu olla mahtava
ansaita ain' lisää ja rikastua
olla kuin kaiken "tappina" se jokin suuri
vaik' juuri tuo suuri
on vastuksen muuri.

Vaan, eletävä on ihmisen
päivänsä
aikansa
elonsa määrä
vaikka ei tiedäkään
mikä oikeasti on oikea, mikä väärä.

Yleisten näkemysten mukaan hän kulkea saa
ja jotain pientä myös itselleen saavuttaa
... ja toisille myös

vaik' varmuutta koskaan ei olekaan
oliko tekonsa hyvä
vaiko vyönsä, mi toisia vain lyö.

*

07.08.2014

Ihminen on monimutkainen

Ihminen
on monimutkainen.

Samoin terveytensä
särkynsä
kipunsa kaikkineen.

Osa on tulosta
menneistä menoista
vahingoista
tapaturmista.

Osa on ohjausta
varjelusta
eteenpäin viemistä jostain pois ja jotakin kohti.

- Kipu kuin majakkana uudelle hohti.

Siks' tarkkana tulee olla
millaisia hoitoja
vahvistuksia
sillä, majakkaa ei sammuttaa voi.

- Sen jokin suurempi eteesi hohtamaan toi.

Vanhat vammat ohjaavat nekin
eloa
valintoja
päivien tulevien kulkuja.

Ei niille mitään voi - enää
mutta, elintapojen häiriöt keho korjata voi
jos viisaus, ymmärrys
uusia tapoja eteen toi.

Siks' tarkkana tulisi olla ja kuunnella
viisaitten puhetta
joill' ratkaisuja elon virheisiin
- ei tule enää jatkaa tapoja
jotka vie yhä suurempiin murheisiin.

Vaan, oikean ja väärän erottaminen on vaikeaa
kun raha ja valta ohjaa mediaa

ja sokeus
vanhojen tapojen usko
tai saavutettu asema
ja yhä vain paremman toivo
estää sanomasta sen
mi osoittaisi suunnan terveyden.

Eikä suunnan näyttäminenkään viel' autuutta tuo
sillä maailma on monimutkainen
ja outoja rakenteita ja tapoja luo.

Kas, terveellisenkin teon voi väärillä tavoilla pilata
hintoja vain hilata ylemmäs
ja menetelmiä kehittää lopputuloksen kustannuksella
- ja terveellinen pilata nykyaikaisella teholla.

Kuka sanoisi sen
mikä teko tois terveyden?

Kuka oikeasti tietäisi
mikä ihmistä vaivoista vapauttaisi?

Ei yhdellä pillerillä
ei lääkkeillä lopun elämän
vaan, valinnoilla oikean ja väärän.

Kuka omistaisi sen tiedon määrän
joka varjella vois pahasta
vahingollisesta valinnasta
joka hyvää vain tarkoittaen
toisikin vain lisää vaivoja
ja ennenaikaista tuhoa.

Oi, miten paljon maailmassa
onkaan vahingollista uhoa!

*

24.12.2014

Syvä kaipaus

Ihminen on salaisuus.

Vaik' onkin ulkoinen saman muotoinen
toisen rinnalla kulkevan kanssa
on hällä aina
oma salaisuus matkassa.

Ja sitä
ihmisen sisäistä ihmistä
ei tunne, selittää taida kukaan
sillä, niin monimuotoisen salaisen
on hän saanut matkalle mukaan.

Vaik' näyttäisikin hän
helposti selitettävän
on hällä piilossa
elonsa tehtävän

ja sitä pyrkimystä
ei osaa selittää toinen
joll' sisällään
on salaisuus samanmoinen.

Se on, niin kuin joulukin
juhla ihanin
muodoltansa kuin toiselle tuttu
mutt' joulu sisäinen
on jo ihan toisenlainen juttu.

Sen elää
tuntee
muistaa
kukin aina tavallaan
- elää sisällään omaa hartauttaan.

Jokainen laulu
tuoksu
maku
saunan löyly
sukupolvien muistojen puisto
on rakentava sen
min taas tänä jouluna sisälläni koen
salaisuutta etsien
- huokailen.

Vaik' en osaa sitä selittää
minä tunnen sen
- jonkun syvän kaipauksen.

30.12.2014

Mielien taistelut

Mieli yhtä
jokin suurempi mieli toista
- hankala paikka

hillitä itsensä omasta
arjen tahdosta
ja kuunnella kuin suurempaa
ihmiselle salaista

vaik' ei se salaisuus olekaan
onhan vain se syvempi tahto
min kuuleminen on suuri taito.

Näin on se ihmisen elo vaikea
kun on kuin kaksi tahtoa;
- tämä mielen tahto
 mi ajallista seurata tahtoo
- ja sitten se syvempi tahto
 mi katsoo, kuulee kauemmas
tietää tulevan tarkoituksen ja tuloksen
antaen oikean ajatuksen.

Osata kuunnella sitä
syvintä
ja ohittaa kuin tuo
mi ajallisen onnesta vain mieluiten juo.

Siinä se vaikeus
kun mieli on vahva
eikä se tahdo kuunnella
syvemmän tahdon ääntä
mikä kuitenkin ois elolle selkeätä.

Mielen halut, kiemurat
monet vaivat raskahat
vaik' virkansa silläkin aina
vaikka, tulisi olla tarkkana.

Tuo syvemmän kuuleminen
vaatii herkkiä korvia ymmärtää
ja lujaa tahtoa totella ja olla urhea
sillä, sen tien päässä
on se unelma.

Tuo mielen tie
on mutkainen tie
jopa monesti kuin mieron tie

kauas karkottava siitä syvän tahdon tiestä
jonka tulisi viedä miestä ja naista
monesti niin oikukasta.

Mutta, tässä syy epätietoisuudelle:
mielen tie
ja syvän tahdon tie.

Mielen tiellä on tunteet
arvot, asemat
raha ja monet matkat
hauskuus ja ilo
- jonka päässä monesti suru.

Vaan, ei syvän tahdon tie aina
ole sen kummempi
vaik' kulkeekin se ehkä toisin;

ilot silläkin - ehkä toisenlaiset
surutkin - kasvattavaiset
tulokset palkitsevaiset
asematkin vaativaiset.

Vaan, yksi ero niillä suuri on
sen lopullinen tulos
ja syvä rauha sisäinen
ei yksin hetki ulkoinen
joss' vietetään vaik' meditoiden
lepoa etsien.

Toisen tien päässä on väsymys ja rauhattomuus
toisen päässä rauha ja tyytyväisyys.

Toisessa vaik' raha, rikkaus
tai vahingon köyhyys
sairaus.

Toisen päässä nöyryys
uskollisuus elämän arvoja kohtaan
vaik' kulkis' se millaisten teitten kautta
ollen hetkin vaik' raskasta
on se kuitenkin turvattua

kohti suurta salaisuutta
sitä omaa unelmaa
johon kunkin tulisi kurkottaa.

Vaan (huokaus) ... niin
elämä vie
sen himot, halut, kaikkineen
ja monine turhine tarpeineen ja mutkineen
ajallisine tuloksineen
(jotka poikkeavat suuresti siitä syvästä)
missä kuin mikään ei ihmiselle riitä.

Näissä valinnoissa taistelee ihminen
tekee päätöksiä kuin arvaten
... joskus kuulee tahdon syvän sisäisen.

Vaan, mieli ajallinen
voi voittaa sen alleen jyräten
perustellen ajatuksen hyvällä
asemalla, rahalla
vaik' matkalla maailman ääriin
vaik' tuntemattomaan sfääriin.

Ja ... se onni
syvä tahto
ja sisäinen rauha
onkin siinä aivan lähellä
kulkee kuin vierellä kuiskien

kuin huiskalla huiskien: -Kuule minua, kuuntele
minun puoleeni huokaile ja kysele
etsi tahtoa viel' syvempää
sinulle hyvempää.

Ja sitten vertaile rauhassa ja hiljaisuudessa
mikä ois sun syvän sisäisesi - sydämesi tahto

ja sitten - ole rohkea
sillä ei se esillä oleva
ole vaihtoehto ainoa.

Tämä vaatii hiljaisuutta
- ja taitoa.

12.07.2015

(Katsoin Areenasta ohjelman ”Toiset aivot”, suolisto)

Ihmisen aivot

Niin, toiset...

vaan oi, niin kaukana vielä
ollaan oikealta tieltä
... mutta suunta jo on;
ihminen tutkimaton.

Aivoja ihmisellä kaikkialla
muistoja joka solulla
ja kaikella
on tarkoituksia.

Yksinäinen solukin on jo muistojen pankki
ja reagoi omalla tavallaan ja ajallaan
ja tallentaa sisäänsä maailmaa

eikä vain yksin tätä edessämme näkyvää
vaan, myös mennyttä
ennen elänyttä
kantaa se mukanaan
sisältää monta pelkoa, unelmaa.

Ja siellä
yhdenkin solun menneitten tiellä
on väreitä ja väreilyä;
hyvän
ilon
pahan
kauhun
ja niiden vaikutuksen elät sinä nyt
tähän aikaan syntynyt.

Moni pelko
kauhu
hyvän elon tunne
nälkä
rauha
on kuin menneitten kauha

vaikuttaen suurta
vaik' ois se niin pieni
levittää rihmastoaan kuin sieni;
yhden vaikutus yhdeksi yhtyy
tunne ihana
tai pelko syntyy.

Ja ihmetellään sitä
kun saa se kuin salaisesti aikaan vaikka mitä.

Miten tunnet
tiedät menneet
kokemukset kaukaiset
oman elämän aikaiset

tai menneitten polvien tunteet
jotka siirtyneet sulle
jotka aiheuttavat minulle vaik' sykettä sydämen
tai vaivan ihmeellisen.

Siinä sitä
tutkimusmatkaa ihmisen
lähelle, vaan niin kauas

ja viel' kauemmas ois matkan määrä
jos kuvitellaan
ett' kaikki ois tässä näkyvässä
... sekin käsitys on väärä.

Oi, mikä onkaan
tämän ihmisen salattu määrä.

*

Osa 1 - loppu -

Matka jatkuu osassa 2.